

שׁוֹלְטָנוֹתֶךָ בִּקְדֻמִּיתָא בַּהֲאי עַלְמָא, וְאַנְיָ אַתְנַהֲלָה
לְאַטִּי. אָנָּא אַסְלָקְ גַּרְמִי לְהַהְוָא עַלְמָא דְּאַתִּי וְלִסְוָף
יְומֵיא לְאַינְזָן יוֹמֵיא דְּאַזְלִין לְאַטִּ.

לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה, מְאָן מְלָאכָה. דָּא אַסְפְּקָלְרִיא דְּלָא
נְהָרָא דְּבָה אַתְעַבֵּיד עַבְיְדָתָא דְּעַלְמָא. אֲשֶׁר
לְפָנֵי, דָּא הִיא מִן קָדָם יְיָ בְּכָל אַתָּר. וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים,
דָּא הוּא רְזָא דְּכָרוֹבִים, לְאַחֲזָה רְזָא דְּמִהִימְנוֹתָא
דָּא אַיְהוּ אַתְּקָבָק בְּהָוָ.

עַד אֲשֶׁר אָבָא אֶל אֱדֹני שְׁעִירָה, אָנָּא אַסְבָּוָל
גְּלוֹתָא דִּילְךָ עַד דִּיְתִּי וַיְמַטֵּי זְמָנָא דִּילְיִ
לְשַׁלְּטָה עַל הָר עַשְׂוֹ, בְּמָה דָּא תָּאַמֵּר, (עֲבוֹדָה אֲ) וְעַלְזָ
מוֹשִׁיעִים בָּהָר צִיּוֹן לְשִׁפְטָה אֶת הָר עַשְׂוֹ, וּבְדִין וְהִתְהַ
לִי הַמְּלֹוכָה:

וַיַּעֲקֹב נִסְעָה סְפָתָה וַיַּבְנֵן לוֹ בֵּית וּלְמִקְנָהוּ עֲשָׂה סְפָתָה

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

וַיַּעֲבֵר מִלְכָם לְפָנָיהם וְהָיָה בְּרָאָשָׁם,
הַקָּדָם אַתָּה שְׁלַטּוֹנֵךְ בְּתַחְלָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה - וְאַנְיָ אַתְנַהֲלָה לְאַטִּי, אַנְיָ אַעֲלָה
עַצְמִי לְאוֹתוֹ עַולָּם הַבָּא וְלִסְוָף הַיָּמִים,
לְאוֹתָם יָמִים שְׁחוֹלְכִים לְאַטִּ. לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה - אַיְוּ מְלָאכָה? וּ
אַסְפְּקָלְרִיא שְׁלָא מַאֲרָה שְׁבָה נְعָשָׂה
מְעָשָׂה הַעוֹלָם. אֲשֶׁר לְפָנִי - וּזְהִי מַלְפִּנִּי
הָיָה בְּכָל מָקוֹם. וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים - וְהוּ סָוד

על פון קרא שם המקום סבות. רבי חייא פתח ואמר,
 (תהלים קמ) שיר המעלות לשלהם אם כי לא יבנה בית
 גנו, אם כי לא ישמר עיר וגנו. תא חוי, בשעה
 דסליק ברעותא דקדשה בריך הוא למבריע עלמא,
 אפיק מבוצינא דקדינotta חד קטורא, ואתלהיט
 מגו חשבא, ואשתאר בסליקו, ונחתה לחתא, היה
 חשבה להית (וاثלהיט) במאה שבילין אורחין דקיקין
 רברבן, ואתעבד ביתא דעלמא.

האי ביתא איהו גו אמצעתא דבלא, במא בחתין
 ואדרין לייה סחור סחור, דזכתין עלאין
 קדיישין, תפון מקני צפרי שמיא, בל חד וחד לזיניה.
 בגוויה נפיק חד אילנא רברבא ותקיף עפייה ואנבייה
 סגוי, מזונא לבלא ביה. היה אילנא סליק לעני
 שמיא ואתטמך בין תלת טוריין, מתחות אילין תלת
 טוריין נפיק, סליק לעילא נחתה לחתא.

 לשון הקודש

סבות. רבי חייא פתח ואמר, (תהלים קמ)
 שיר המעלות לשלהם אם כי לא יבנה
 בית גנו, אם כי לא ישמר עיר וגנו. בא
 ראה, בשעה שעלה ברכzon דקדוש בריך
 הוא לברא עולם, הוציא מתוכך ניצוץ
 חזק גשר אחד, והתלהת מתוכך החשה,
 ונשאר בעליה וירד למטה. אותה חשבה
 להטה וחתלהטה במאה שבילים הרבים

הָאֵי בַּיְתָא אֲתַשְׁקִיא מַעַיָּה, וְגַנְיוֹת בְּגַנוֹוִיה כִּפְמָה גַּנוֹוִין עַלְאַיִן דָּלָא אֲתִידָעּו, בְּדָא אֲתַבְגִי הָאֵי בַּיְתָא וְאֲשַׁתְבָּלֶל. הַהְזָא אַילְגָּא אֲתַגְלִיא בִּימְמָא, **וְאֲתַפְסִיא בְּלִילִיא, וְהָאֵי בַּיְתָא שְׁלַטָּא בְּלִילִיא וְאֲתַפְסִיא בִּימְמָא.**

בְּשֻׁעַתָּא דַעַל חַשׁוֹבָא וְאֲתַקְטִיר בֵּיה שְׁלַטָּא, וְכָל פִּתְחֵיַן סְתִימֵיַן מִכְלָ סְטְרֵיַן, כִּדְיַן כִּפְמָה רְוִיחֵיַן פְּרִיחֵיַן בָּאוּרָא, תָּאִיבֵיַן לְמַנְדָע וְלְמַיעַל בֵּיה, וְעַלְיַן בֵּין אַינְיַן צְפֹרֵיַן, וְגַטְלַיַּן סְהִדּוֹתָא, וְשְׂטַיַּן וְחַמְמַן מָה דְחַמְמָן.

עד דָאַתְעַר הַהְזָא חַשׁוֹבָא דָאֲתַקְטִיר בֵּיה, וְאֲפִיךְ חַד שְׁלַהּוֹבָא וְבְטַשׁ בְּכָל פְּטִישֵיַן תְּקִיפֵיַן, וְפִתְחֵיַן, וְקַע טְגֵרֵיַן. סְלַקָּא וְנַחַתָּא הַהְזָא שְׁלַהּוֹבָא, וְבְטַשׁ בְּעַלְמָא, וְאַתְעַר קְלִין לְעַילָא וְתַתָּא.

לשון הקודש

פתחת לשלהשת הַהְרִים הַלְלוּ יַיְצָא, וְכָל הַפִּתְחִים סְתוּמיִם מִכְלָ האַדְרִים. אוֹ כִּפְמָה רְוִיחָות פּוֹרְחוֹת בָּאוּרָה, תָּאָבוֹת לְדֹעַת וְלְהַבְנֵס בּוֹ, וְגַנְגָסּוֹת בֵּין אַוְתָן צְפָרִים, וְלֹקְחוֹת עֲדוֹת, וְשָׁטוֹת וְרוֹאות מה שְׁרוֹאות.

עד שְׁמַתְעַזְרָר אָתוֹ הַשְׁדָה שְׁנַקְשָׁר בּוֹ, וְמוֹצִיאָה שְׁלַהּבָת אַחַת, וְמַבָּה בְּכָל הַפְּטִישִׁים הַחֹקִים, וְפֹתַח פִתְחִים וְבוֹקָע

מַתְחָת לְשִׁלְשָׁת הַהְרִים הַלְלוּ יַיְצָא, עַולָה לְמַעַלָה וַיּוֹרֶד לְמַטָּה. הַבִּיטָה הַזָּה מִשְׁקָה מִפְנֵי וְנוֹנוֹ בְּתוּכוֹ כִּפְמָה גַּנוֹוִים עַלְיוֹנִים שְׁלָא נֹרְעָנָה, בָּזָה גְּבָנָה בֵּית זָה וְגַתְקָן. אָתוֹ הַאִילָן מַתְגָּלָה בַּיּוֹם וּמַתְבָּסָה בְּלִילָה. וְהַבִּיטָה זָה שְׁוֹלָט בְּלִילָה וּמַתְבָּסָה בַּיּוֹם. **בְּשַׁעַה שְׁנָכְנָס הַחַשְׁד וְנַקְשָׁר בּוֹ שְׁזַלְטָן,**

בְּדִין חד (דף קענב ע"ב) בָּרוֹזָא סְלִיק, וְאַתְקָטֵיר בְּאוּירָא,
וְקֶרֶי, הַהוּא אֲוּירָא נְפָקָא מִגּוֹ עַמּוֹדָא דְעַגְנָא
דְמִדְבָּחָא בְּנִימָאָה, וְכֵד נְפָקָא אַתְפְּשֵׁט בְּאַרְבָּע סְטוּרִי
עַלְמָא. אַלְפִּין אֲלִיפִּין קִיְמִין מִסְטָרָא דְאִידָּהו שְׂמָאָלָא.
וּרְבּוֹא רְבּוֹוֹן קִיְמִין מִסְטָרָא דְאִידָּהו יְמִינָא, וּבָרוֹזָא
קָאִים בְּקִיְמִיה. קָרָא בְּחִיל וְאַכְרִיז, בְּדִין בְּמָה אִינּוֹן
דְמִתְקָנִי שִׁירְתָּא וּפְלָחִין פּוֹלְחָנָא, וְתְרִין פְּתָחִין פְּתִיחָו.
חד לְסֻטָּר דְרוֹזָמָא, וְחַד לְסֻטָּר צָפּוֹן.

סְלִיקָא הַאי בִּיתָא וְאַתְיָהִיבָת וְאַתְקָטָרָת בֵּין תְּרִין
סְטוּרִין, וְשִׁירִין מִזְמָרָן וְתוֹשְׁבָהָן סְלִיקָן. בְּדִין
עַל מָאן דְעַל בְּלִיחִישָא, וּבִיתָא מִתְלָחְטָא בְּשִׁית
נְהָרִין, נְהָרִין זְיוֹא לְכָל סְטוּר, וּנְהָרִין דְבוֹסָמָא נְפָקָן.
וְאַתְשָׁקִין בֶּל חִוּת בְּרָא, בְּמָה דְאָתָ אָמֵר (תהלים קד)

לְשׁוֹן הַקוֹדֶש

סְלִיעִים. עוֹלָה וַיּוֹרַת אֹתָה שְׁלָהֶבֶת כִּמָה אָוֹם שְׁמְתָקָנִים שִׁירָה וְעוֹבָדים
עֲבוֹדָה, וְשִׁנֵּי פְתָחִים נְפָתָחים, אַחֲר
וּמִכָּה בְּעוֹלָם וּמִעָרְבָת קְולֹות לְמַעַלָה
וְלִמְפָתָה.

וְאֵז בָּרוֹזָו אַחֲר עוֹלָה וְגַקְשָׁר בְּאַוִיר
וְקוֹרָא. אָוֹתו אֲוִיר יוֹצֵא מִתְזָק עַמּוֹד עַנְזָן
שֶׁל הַמִּזְבֵּחַ הַפְּנִימִי, וּבְשִׁיוֹצְאָא מִתְפְּשֵׁט
לְאַרְבָּעָת צְדִיקִי הָעוֹלָם. אַלְפִּין
עוֹמְדִים מִצְדָּשָׁה שָׁהָוָא שְׂמָאָל, וּרְבּוֹא
רְבּוֹת עוֹמְדִים מִצְדָּשָׁה שָׁהָוָא יְמִינָן, וְהָרְבּוֹז
עוֹמֵד בְּקִיְמָנוֹ, קוֹרָא בְּחִיל וְמִכְרִיז. אֵז

(תהלים קד) יִשְׁקֹו בֶּל חִוּת הַשְׁדָה, בְּמו שְׁנָאָמָר

ישקו כל חיתו שדי ישברו פראים צמאם וגו'. זומרין עד סלקא צפרא. וביד סלקא צפרא בדין פביביא זמורלי שמיא זהיליהן כלhone משבחן ואמרי שירתא, במא דאת אמר, (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלhim.

תא חזי, (תהלים קכח) אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוני בו. אם יי לא ישמר עיר שוא שקד שומר. אם יי וגו' דא מלכא עלאה, דאייה בונה להאי ביתא תDIR ואותקון ליה, אימתי, בד סלקין רעותין פולחנין מטה בדקא יאות.

אם יי לא ישמר עיר, אימתי, בשעתא דאתחשבא ליליא, וסטרין מעינין שראן ושטיין בעלמא, ופתחין סתימים, ואתגטיר מכל סטרין דלא יקרב ביה ערל זמאנבא, במא דאת אמר (ישעה נב) לא יוסף יבא

לשון הקודש

פראים צמאם וגו', זמורין עד עלות המלך העליון שהוא בונה את הבית הבקר. ובשעללה הבקר, או כובבים ומולות השמים וחלזיותם, בולם משבחים ואומרים שירה, כמו שגא אמר (איוב לח) ברן יחד ככבי בקר ויריעו כל בני אלhim.

אם ה' לא ישמר עיר, אימתי? בשעה שענחיך הלילה והאזורים המזינים שורדים ומשוטטים בעולם, והפתחים סתומים, ונשמר מכל הזרים שלא יתקרב בו ערל וטמא, כמו שגא אמר (ישעה

**בְּךָ עַזְׁדָּע עַרְלֵל וַטְמָא, דְזִמְיָן קָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְאַעֲבָרָא לֹזֶן מַעַלְמָא.**

**מַאֲנָן עַרְלֵל וַמְאָנוּ טָמָא. אֶלְאָ כֹּלֶא חַד, עַרְלֵל וַטְמָא.
דָּא הוּא דְאַתְפַתָּא בִּיה וַאֲזִיל אַבְתְּרִיהָ אָדָם
וְאַנְתִּתְיָה, וְגַרְימָיו מַוְתָּא לְבָל עַלְמָא. וְאֵיתָהוּ דְמַסְאִיב
הָאֵי בִּיתָא, עַד הַהְוָא זְמָנָא דְיַעֲבָר לִיהְ קָדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא מַעַלְמָא. בְּגַין בְּךָ אָמֵן יְיָ לֹא יִשְׁמַר עִיר,
שְׂזָא וְקָדָאי.**

**תָּא חַזִּי, וַיַּעֲקֹב נָסָע סְפָתָה, אַתְגַּטְיָל לְקַבְלָא
חוֹלְקִיהָ דְמַהִימָנָתָא. מַה בְּתִיב לְעַילָא, וַיִּשְׁבֶּן
בַּיּוֹם הַהְוָא עָשָׂו לְדָרְפָו שְׁעִירָה, וּבְתִיב וַיַּעֲקֹב נָסָע
סְפָתָה. אֶלְאָ כֹּל חַד אַתְפְּרָשׁ לְסִטְרָא דִילִיהָ, עָשָׂו
לְסִטְרָא דְשִׁיעִיר. מַאֲנָן שְׁעִיר, דָא הִיא אָשָׁה זָרָה אֵל
גָּכָר. וַיַּעֲקֹב נָסָע סְפָתָה, דָא מַהִימָנָתָא עַלְאָה.**

לשון הקודש

ט לא יוסיף לְבָא בְּךָ עַזְׁדָּע עַרְלֵל וַטְמָא, הַעוֹלָם. מִשׁוּם בְּךָ אָמֵן הֵי לֹא יִשְׁמַר עִיר,
שְׁעִתִיד הַקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהֻבְרִים מִן
שְׁוָא וְקָדָאי.

**בְּאָ רַאָה, וַיַּעֲקֹב נָסָע סְפָתָה, נָסָע בְּנִינָד
חַלְקוֹ שֶׁל הָאַמְנוֹנָה. מַה בְּתוּב לְמַעַלְמָה?
וַיִּשְׁבֶּן בַּיּוֹם הַהְוָא עָשָׂו לְדָרְפָו שְׁעִירָה,
וּבְתוּב וַיַּעֲקֹב נָסָע סְפָתָה. אֶלְאָ כֹּל אֶחָד
נִפְרֵד לְצָד שְׁלוֹ – עָשָׂו לְצָד שֶׁל שְׁעִיר,
מַה זוּ שְׁעִיר? זוּ אָשָׁה זָרָה, אֵל גָּכָר.
מי עַרְלֵל וְמי טָמָא? אֶלְאָ כְפֵל אֶחָדר עַרְלֵל
וַטְמָא. וְהוּ שְׁהַתְפָתָה בּוּ וְהַלְךָ אֶחָדריו,
אָדָם וְאָשָׁהוּ וְגַרְימָיו מַוְתָּא לְבָל הַעוֹלָם,
וְהָוָא כְמַטְמָא אֶת הַבַּיִת הַזֶּה עַד אָתוֹ
וּמִן שְׁיַעֲבִירוּ הַקָדוֹשׁ בָרוּךְ הוּא מִן**

וַיַּבְנֵן לוֹ בָּיִת, כַּמَا דָּאַתָּ אָמַר, (ישעה כ) בֵּית יַעֲקֹב. אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, דָּאַתְּכָיו הַפְּלַת עֲרָבִית כְּדִקָּא יִאָוֹת. וְלִמְקַנְּהוּ עַשָּׂה סְפָת, שֶׁאָרְסָבָת לְגַטְרָא לוֹן וְדָא הוּא חִילְקִיה. וּבְדִין וַיַּבָּא יַעֲקֹב שְׁלָם. שְׁלָם מִבְּלָא וְאוֹקְמוֹה. וּבְתִיב, (טהילים עז) וַיְהִי בְּשָׁלָם סְפָוּ וְנוּ וְאוֹקְמוֹה, וְכֹלָא רַזְאָ חַדָּא.

בְּדִין אַתְּחָבֵר עַמִּיה מִהִימְנוֹתָא בְּדַהֲווֹ שְׁלָים בְּדַהֲווֹ אַתְּעַטְר בְּדוֹכְתִיה דָאַתְּחִיעַ לִיה. וּבְדִין הַאי סְפָה אַתְּעַטְרָת בְּהַדִּיה, דַהֲווֹ שְׁלָים מַאֲבָהָן, דַהֲווֹ שְׁלָים מַבְנָוי, וְדָא הוּא שְׁלָם. שְׁלָם לְעַיְלָא שְׁלָם לְתַתָּא, שְׁלָם בְּשָׁמְיָא שְׁלָם בְּאָרְעָא. שְׁלָם לְעַיְלָא דָאַיהוּ בְּלָא דָאַבָּהָן, תְּפָאָרָת יִשְׂרָאֵל. שְׁלָם לְתַתָּא בְּבָנָוי קְדִישָׁין. שְׁלָם בְּשָׁמְיָא, שְׁלָם בְּאָרְעָא, וּבְדִין וַיְהִי בְּשָׁלָם סְפָוּ וְאוֹקְמוֹה. מִיד מָה בְּתִיב וְתִצְא דִינָה בַּת לְאָה, וְאוֹקְמוֹה חַבְרִיא.

לשון הקודש

אוֹז הַתְּחִבָּרָה עִמוֹ הַאֱמֹנוֹת בְּשִׁיחָה וַיַּעֲקֹב נִסְעָ סְפָתָה, וּזְהַאֲמֹנוֹת הַעֲלִוָה. וַיַּבְנֵן לוֹ בָיִת, כַמָּא שָׁנָאָמַר ט בֵּית יַעֲקֹב. אָמַר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, שְׁתַקְנֵן הַפְּלַת עֲרָבִית סְפָה וּהַתְּעַטְרָת בְּמָקוֹם שְׁרָאוֹי לוֹ, וְאָז מַהְאָבוֹת, שִׁיחָה שְׁלָם מַבְנָוי, וְזֶהוּ שְׁלָם מַהְאָבוֹת, שִׁיחָה שְׁלָם לְמַטָּה, שְׁלָם בְּשָׁמִים שְׁלָם לְמַעַלָה שְׁלָם לְמַטָּה - שְׁהָוָא בְּלָל הַאָבוֹת, תְּפָאָרָת יִשְׂרָאֵל. שְׁלָם לְמַטָּה - בְּבָנָיו הַקְּרוֹשִׁים. שְׁלָם בְּשָׁמִים שְׁלָם וְאָרוֹהוֹ, וְבְרָתוֹב (טהילים עז) וַיְהִי בְּשָׁלָם סְפָוּ וְנוּ, וְבְאָרוֹהוֹ, וְהַבְּלָסָוד אָחָר.